

SXEDIO.31

6.12.1821: Η ΚΥΠΡΙΑΚΗ ΕΝΩΤΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΩΝ ΚΥΠΡΙΩΝ ΠΟΥ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΣΦΑΓΕΣ ΤΟΥ 1821

Μετά τις σφαγές των Τούρκων κατά τον Ιούλιο του 1821 πολλοί Κύπριοι διέφυγαν, στο εξωτερικό για να γλυτώσουν. Μερικοί από αυτούς βρέθηκαν στο Παρίσι και κυκλοφόρησαν στις 6 Δεκεμβρίου 1821 την πιο κάτω προκήρυξη, την Πρώτη Ενωτική διακήρυξη των Κυπρίων, στην οποία απηύθυναν έκκληση στον πολιτισμένο κόσμο για την απελευθέρωση της Κύπρου (εφημερίδα ΠΑΤΡΙΣ 13.2.1965, έρευνα Θ.Κ. Βαγενά):

"Επειδή η τυραννική διοίκησης των Τούρκων μετεβλήθη ολοτελώς εις ληστείαν και ούτε ο ειρηνικός ημών βίος προς τους σκληρούς αυτών νόμους ευ τίθησιν, ούτε η πολιτική φρόνησις, ούτε ταπεινώσεις, ούτε υπέρ την ημετέραν δύναμιν έξοδα, ούτε παν άλλο είδος θυσίας, όπερ διά των προυχόντων ημών των εν Κύπρω Χριστιανών, αλλά χωρίς τινος ηθικής ή λόγω προφάσεως κατέσφαξαν όσους εξ ημών έβαλλον εις το χέρι Χριστιανούς, μηδέν ευλαβούμενοι, ουδέ των αιδεσίμων ιερέων, ουδέ των σεβασμίων αρχιερέων, ουδ' αυτού του Μακαριωτάτου ημών Πατρός και Δεσπότου, αλλ' αυτούς μεν κατέσφαξαν, τους δε Ιερούς ημών ναούς και Οίκους άλλους μεν ερήμωσαν, άλλους δε κατέκαυσαν, δίδοντας εις την αρπαγήν τα τέκνα ημών και γυναίκας βιάζοντας αυτά να εναγκαλισθώσι την ανόσιον αυτών θρησκείαν και άλλα όσα τραγικά και αποτρόπαια βαρβαρική δύναμις καταχράται, όπου δεν ευρίσκει αντίστασιν διά τας φρικτάς αυτών αδικίας και δι' όσας άλλας προ αυτών ει και μετριωτέρας αλλά συνεχείς υπό των τυράννων αυτών υπεφέραμεν.

Νομίζωμεν ενώπιον Θεού και ανθρώπων ότι έχομεν κάθε δίκαιον να μη γνωρίζωμεν πλέον διά διοίκησιν τους αιμοβόρους τούτους ληστές, αλλά συμφώνως με τους λοιπούς αδελφούς ημών Ελληνας

θέλομεν προσπαθήσει διά την ελευθερίαν της ειρηνικής ημών πάλαι μεν μακαρίας ήδη δε τρισαθλίας νήσου Κύπρου.

Ενεκα τούτου συμψηφίζομεν επίτροπον της νήσου μας άπαξ τον ευγενή κύριον Νικόλαον Θησέα, υιόν του αοιδίμου μεγάλου Οικονόμου του Μακαριωτάτου, όπως συνεργήση και ενεργήση πληρεξουσίως πάντα όσα κρίνει συμφέροντα απέλθη αυτός ή πέμψη πρεσβείαν προς τους μονάρχας ή εις όντινα τούτων κρίνη συμφερώτερον, έλθη εις συνθήκας περί της νήσου και υπογράψη ως από μέρους του κοινού, ετοιμάση δύναμιν στρατιωτικήν και κινηθή κατά των εχθρών, δανεισθή επάνω εις τα κοινά εισοδήματα ή κτήματα του κοινού της πατρίδος ή των μοναστηρίων, των εκκλησιών, τζαμίων ή και των όσα η πλεονεξία των Τούρκων εσφετέρισεν ή όσας γαίας ή άλλα κτήματα εν τη πατρίδι δεν έχουν νόμιμον δεσπότην ή επάνω εις το δέκατον κοινώς όλων των εν Κύπρω κτημάτων ημών, ενί δε λόγω επιτρόπω απολύτως πάσα εξουσία ίνα πράξη υπέρ της ελευθερίας, νομίμου διοικήσεως και ευταξίας της Κύπρου, όσα κατά τας περιστάσεις κρίνη αναγκαία και ωφέλιμα κατά τας υποσχέσεις και όρκους, ας λάβομεν παρ αυτώ δε ο θεός της δικαιοσύνης ευλογήση τους σκοπούς ημών και δώση ημίν την θείαν χάριν αυτού, όπως λάβωσιν αίσιον τέλος.

Τω αωκά έτει Δεκεμβρίου στ
Οι κατά θείαν βοήθειαν εν Ευρώπη διασωθέντες κύπριοι
Οι του ιερού κλήρου
Ο Τριμυθούντος Σπυρίδων (σφραγίς)
Ο του αειδοίμου Αρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανού Ιωαννίκιος έξαρχος (σφραγίς)
Ο του αοιδ. Ιερομάρτυρος Κύπρου Αρχιμανδρίτης Θεόφιλος
Οι του λαού και Ευγενίας Χ" Λουής, επιστάτης και επίτροπος Αλινωτίσης (σφραγίς) Χριστόδουλος Κτωρίδης Λαρνακιώτης (σφραγίς)
Κωνσταντίνος Γεωργιάδης, Λευκωσιάτης (σφραγίς)
Δαυίθ Ανδρέας εκ Λεμεσού

Ο Ταξίαρχος Μιχάλης Μακρυδιάκης (σφραγίς)